

Ο καταναλωτισμός είναι αρρώστια (Σεβασμ. Μητροπ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : Μαΐου 19, 2010

Σε περίοδο κρίσεων μας δίνεται η δυνατότητα να δούμε και την άλλη όψη της ζωής, γι' αυτό και ισχύει το αρχαίο γνωμικό ότι «ουδέν κακόν αμιγές καλού». Μέσα σε όλα τα πράγματα μπορούμε να δούμε και κάτι που είναι καλό. Καταλαβαίνουμε ότι ο πλούτος, η πολυτέλεια, ο καταναλωτισμός δεν μπορούν να ικανοποιήσουν τον πόθο μας για ζωή, ελευθερία και ευτυχία.

Οι ειδήσεις πού μεταφέρουν οι εφημερίδες μάς πληροφόρησαν για τήν περίπτωση τού αυστριακού Κάρλ Ράμπεντερ, ο οποίος, ενώ καταγόταν από φτωχική οικογένεια, έγινε εκατομμυριούχος επιχειρηματίας, μέ σκληρή προσωπική εργασία. Πίστευε ότι τά χρήματα θά τού έφερναν ανέσεις καί επιτυχία. Καί όμως, όπως ομολόγησε αργότερα, «έγινε πού πολύπλοκη η ζωή μου», αισθανόταν ότι δούλευε «σάν σκλάβος», χωρίς νά έχη χρόνο καί νά απολαμβάνη τά απλά καί όμορφα πράγματα τής ζωής. Γι' αυτό κατέληξε στό συμπέρασμα: «Δέν θέλω νά μού μείνη τίποτα. Τά χρήματα είναι αντιπαραγωγικά. Δέν φέρνουν τήν ευτυχία». Μέ αυτές τίς σκέψεις αποδεδειγμένη από ολόκληρη τήν περιουσία του.

Η είδηση λέγει ότι «αποφάσισε νά απαλλαγεί εξ ολοκλήρου από τήν περιουσία του, κινητή καί ακίνητη, συνολικής αξίας γύρω στά 4 εκατ. ευρώ, γιατί, όπως λέει, τά πλούτη τόν κάνουν δυστυχημένο. Θά πουλήσει τά δύο του σπίτια (τό ένα ωραιότατο σαλέ στίς Άλπεις), τό πολυτελές αυτοκίνητό του, όλα του τά έπιπλα καί πολλά αντικείμενα, μεταξύ τών οποίων καί ακριβοί πίνακες ζωγραφικής. Όσα χρήματα βγάλει από αυτά, μαζί μέ τά μετρητά πού ήδη έχει σέ τράπεζα, θά τά δώσει σέ φιλανθρωπικά ιδρύματα τής Κεντρικής καί Νότιας Αμερικής, μέ σκοπό νά διατεθούν σέ προγράμματα απασχόλησης νέων, φτωχών ανθρώπων». Ο ίδιος «θά μείνει σέ μία μικρή καλύβα στίς Άλπεις ή θά ενοικιάσει μία γκαρσονιέρα στό Ίνσμπρουκ».

Σέ δήλωσή του λέει: «Η πολυτέλεια καί ο καταναλωτισμός είναι αρρώστια. Δέν τά χρειαζομαι πιά. Όσα χρόνια μού έμειναν, θά τά ζήσω ελεύθερος» (Χρήστος Μιχαηλίδης, Ελευθεροτυπία 10-2-2010).

Έχουμε συνηθίσει να θεωρούμε ότι ελευθερία είναι να κάνουμε ό,τι θέλουμε, να ενεργούμε βάσει των επιθυμιών μας, να αποκτούμε πολλά χρήματα και να έχουμε ανέσεις. Όμως, η πραγματική ελευθερία είναι να μη δεσμευόμαστε από κάτι, να μην είμαστε δούλοι των επιθυμιών μας και των υλικών πραγμάτων.

Αυτό είναι ένα μάθημα και μάλιστα στην περίοδο της οικονομικής κρίσης που ευρισκόμαστε. Πρέπει να μάθουμε ότι «ο καταναλωτισμός είναι αρρώστια», και να περιοριζόμαστε στα πιο απαραίτητα, να χαιρόμαστε στην ζωή μας με τα πολύ μικρά και όμορφα πράγματα, και κυρίως να δώσουμε την δυνατότητα στον ψυχικό μας κόσμο να βρῖσκη αυτό που επιθυμεί και τον ικανοποιεί.

Αυτό συνιστά και η ασκητική ζωή, την οποία διδάσκουν οι Πατέρες μας. Δεν είναι δυνατόν να είμαστε Χριστιανοί ή ακόμη και Κληρικοί, που πρέπει να εμπνεόμαστε από τό ασκητικό πνεύμα των λόγων του Χριστού και να ζούμε με πλούτο, και τό χειρότερο να πλουτίζουμε, χρησιμοποιώντας τον Χριστό και την χριστιανική μας ιδιότητα. Αν δεν θέλουμε να υπακούουμε στον λόγο του Χριστού, τουλάχιστον να μάς συνετίζουν τα γεγονότα της ζωής και οι κοσμικοί άνθρωποι που αναζητούν την ελευθερία τους πέρα από τα υλικά αγαθά και θεωρούν ότι «ο καταναλωτισμός είναι αρρώστια».

(Πηγή: "Εκκλησιαστική Παρέμβαση" Απρ. 2010)

Διαβάστε περισσότερα άρθρα του Σεβασμιωτάτου πατώντας [εδώ](#)